

Ateismens kris

I en tid som kan sägas vara de religiösa skämtteckningarnas guldålder, kan man konstatera att det på Fritänkarnas hemsida finns flera bilder som kränker den kristna tron. På en av bilderna visas ett kors på en begravningsplats. Men korsets skugga är avbildat som ett hakkors. Beskedet är entydigt. Kristendomen har inneburit mycket ont i historien. Det värsta är det som påstås vara en frukt av det lutherska Tyskland, Hitlers nazism. Enligt skämttecknaren var detta ett kristet fenomen, som ledde till ockupationer och massutrotning av judar.

Sett ur ett ateistiskt perspektiv är bilden förställic och på ett sätt konsekvent. Om världen skulle vara bättre, skulle det inte finnas religioner och det skulle heller inte finnas motsättningar och spänningar mellan religionerna. Om nu judarna blev utrotade för sin tros skull, skulle man ha kunnat undvika detta genom en äkta humanism.

Men de ateistiska slutsatserna innehåller ett allvarligt problem. Förintelsen av judar berodde inte på en spänning mellan religioner, den berodde på antisemitism som byggde på darwinism.

Darwins demoner

Hitlers tid är verkligen den märkligaste ideologiska vändpunkten i Europa. Den förändrade inte bara kulturen och religionen, utan även filosofin och livsåskådningarna. Orsaken är uppenbar. Hitler var inte en primitiva nationernas ledare, utan en demokratiskt vald ledare, Führer, för Tyskland, som representerade den högsta bildningen i Europa. Han blev ledare i humanismens förlovade land, där Bach, Goethe, Schweitzer och Heidegger m.fl. i tiden hade verkat, och där många påverkan fortfarande kan märkas.

Det Tredje rikets ideologi var inte vad utgångspunkterna beträffar något märkligt, inte någon främmande ideologi för de tyska universiteten. Tvärtom byggde den på den allmänna världsuppfattningen och på en av denna härledd människosyn. Den vetenskapliga grunden utgjordes framför allt av Darwins biologiska förklaring till mänsklighetens historia och livets uppkomst. Människan betraktas som en del av djurriket – precis som man ännu idag undervisar i våra skolor.

För människolivet gäller enligt tyskarerna samma villkor som för naturen i övrigt. Livet utvecklas så att de starka individerna eller arterna förblir vid liv. De svaga går under för de starkare, och de har ingen avgörande betydelse i evolutionens stora program. Till detta fogades sedan tanken på den ariska rasen, som ett herrefolk i Nietzsches anda skulle utveckla evolutionen i Europa.

Bort med de svaga

Nazisterna förverkligade denna ideologi i sitt land helt öppet och brutalt. Också idag kan vi se dokumentärfilmer från denna tid i Tyskland där man motiverar förintelsen av judar med vanlig darwinism. I dessa filmer avbildas först en räv som tar en hare, och sedan flyttas kameran till skäggiga och smutsiga ghettojudar. Bildtexten formas sedan tvångsmässigt så att man får en modell för hur darwinismen skall tolkas i det civiliserade Tyskland.

Judarna var enligt Hitlers anhängare Europas skadeinsekter och löss, som måste utrotas. De var ett hinder för evolutionen, som ofrånkomligt kommer att förtrampas av den härskande rasen. Så skedde också.

När de finska ateisterna och fritänkarna

Bild: Johannes Häkäemies

Varför har Darwin rätt medan hans världsbild är fel? Varför kan man godkänna den starkares rätt, medan man under inga omständigheter ändå får acceptera den? Detta är inte endast ateisternas problem, utan hela den västerländska civilisationens, och också det finländska skolsystemets problem.

Ateismens kris är samtidigt hela det upplysta Europas kris, den postkristna humanismens kris. Humanismen ville åsidosätta kristendomen och ersätta de kristna värderingarna

vädjar till Darwin och evolutionsläran och kritiserar dem som ställer frågetecken inför dessa, ansluter de sig till samma världsbild som Hitler. Därför är det verkligen ologiskt att ateisterna samtidigt hävdar att nazisternas tanke om den starkare individens överlägsenhet på något kryptiskt sätt skulle vara en produkt av kristendomen.

Ateismens inre problem

Såväl i den finländska skolvärlden som i stränga ateistiska kretsar finns en speciell spänning. Även om man anser att Darwin är den stora profeten och att evolutionismen bör vara den naturvetenskapliga grunden för världsbilden överallt, vill man ändå inte godkänna en darwinistisk människosyn. Alla den kristna kyrkans kritiker från fritänkare till den gröna rörelsens marxistiska ateister skäms över den darwinistiska etiken och bestrider kraftigt Hitlers ideologi. Varför?

med "vetenskapliga" värden. Inte ens intelligentia iakttagare märkte att just den europeiska humanismen med sina vetenskapliga utgångspunkter hade förändrat synen på människan på ett dramatiskt sätt.

Darwins värld är inte längre en harmonisk och vacker värld, präglad av kärlek till nästan. Däremot är den en kall och hård plats. Människan, som grubblar över sin egen person och sin ställning mitt i det naturliga urvalet, saknar en fixpunkt. Ingen kan godkänna Hitler, men var finns en grund att ifrågasätta nazisternas ideologi? De hade ju våra vetenskapliga påståenden som hjälpmedel.

När Gud tas bort från den mänskliga scenen, måste människorna själva bära följderna av sin ondska. Därför har ateisterna ingen förklaring på det faktum att människorna äter, bekämpar, varandra. De har inte heller något botemedel för att göra världen bättre. Men Gud har.

Timo Eskola